

ΣΧΕΔΙΟ «ΑΘΗΝΑ»

Χαριστική βολή στο Δημόσιο Δωρεάν Πανεπιστήμιο

Μόνη διέξοδος ο ανυποχώρητος αγώνας για: Ελεύθερη Πρόσβαση σε μια Ενιαία Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση, Μόρφωση, Δουλειά για Όλους

Με μια συζήτηση-οπερέτα και φαστ-τρακ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής επιχειρεί ο υπουργός Παιδείας να τελειώσει με το σχέδιο «Αθηνά», το οποίο θα υλοποιηθεί με Προεδρικά Διατάγματα (ν. 4076/2012, άρθ. 1, παρ 4).

Γιατί επιβάλλουν το σχέδιο «Αθηνά»

Η δραστικότερη περικοπή των δαπανών, το τσάκισμα της ιστορικής διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές, η δημιουργία περαιτέρω προϋποθέσεων για την εμπορευματοποίηση του δημόσιου Πανεπιστημίου και την απόλυτη υποταγή του στην αγορά, είναι οι στόχοι του σχεδίου «Αθηνά», με το οποίο «ανασυγκροτείται» ο ακαδημαϊκός χάρτης της χώρας.

Τούτη η στρατηγική της ελληνικής αστικής τάξης, που συντονίζει τα βήματά της με τη στρατηγική του κεφαλαίου απέναντι στη δημόσια εκπαίδευση (κυρίως την τριτοβάθμια) σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν είναι καινούργια. Έχει πίσω της μια δεκαπενταετία περίπου. Όλο αυτό το διάστημα νόμοι ψηφίσθηκαν, απόπειρες κατάργησης της συνταγματικής κατοχύρωσης του δημόσιου χαρακτήρα του Πανεπιστημίου έγιναν, λειτουργικές δαπάνες πετσοκόφθηκαν. Ομως, τώρα, η σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή στις επιταγές των Μνημονίων, είναι το πλαίσιο για να δοθεί και η χαριστική βολή από την τρόικα εσωτερικού και τους λοιπούς πολιτικούς υπηρέτες των καπιταλιστών, να γίνει πράξη επιτέλους το «επιχειρηματικό πανεπιστήμιο».

Η ορμητική έφοδος της «ελεύθερης αγοράς» και στην επιστημονική γνώση, η «σύνδεση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με την αγορά εργασίας», δηλαδή η κατάρτιση φθηνού και ευέλικτου εργατικού δυναμικού, εφοδιασμένου μόνο με τις απαραίτητες δεξιότητες, που απαιτούν οι περιστασιακές ανάγκες της αγοράς, η αποδοχή από τη σπουδάζουσα νεολαία των νέων «αξιών» της «ανταγωνιστικότητας», της «ευελιξίας», του «επιχειρείν», μέσα σ' ένα Πανεπιστήμιο με ενισχυμένα τα αυταρχικά χαρακτηριστικά (Συμβούλια διοίκησης, κατάργηση ασύλου, φοιτητές-στρατιωτάκια, αποπομπή των «αιώνιων» φοιτητών), όπου θα επικρατεί η «σιωπή των αμνών», όπως ακριβώς στα καπιταλιστικά κάτεργα, η βίαιη εξώθηση των Ιδρυμάτων να λειτουργούν με όρους και προϋποθέσεις ΑΕ, είναι μερικές από τις συνιστώσες της στρατηγικής για το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο.

Σε τούτη την κατεύθυνση, ο νόμος Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου ήταν ένα αποφασιστικό βήμα. Τώρα, με το σχέδιο «Αθηνά», η τρόικα εσωτερικού ανεβαίνει ένα σκαλοπάτι παραπάνω («Γι' αυτό από την πρώτη στιγμή βάλαμε συγκεκριμένες προτεραιότητες και ένα συγκεκριμένο στοχο-χρονοδιάγραμμα, το οποίο ακολουθούμε απαρέγκλιτα. Θα θυμάστε ότι σε ό,τι αφορά την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, συνεχίσαμε και ολοκληρώσαμε την εφαρμογή ενός Νόμου, ο οποίος ψηφίστηκε από την προηγούμενη Βουλή με ευρεία συναίνεση... Σ' αυτό, λοιπόν, το ψηφιδωτό της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, θα κάνουμε σήμερα το επόμενο βήμα για να προχωρήσουμε στην ανασυγκρότηση του Ακαδημαϊκού Χάρτη της Χώρας»: Κ. Αρβανιτόπουλος).

Ο στόχος της περικοπής των δαπανών για το κοινωνικό αγαθό της Παιδείας σηματοδοτεί και τη δραστική μείωση του αριθμού των εισακτέων, που αποφέρει στο σύστημα όχι μόνο οικονομικό όφελος, αλλά και όφελος που συνδέεται με την ανάγκη του για μακροχρόνια επιβίωση και διαίωσιση. Οι νέοι πτυχιούχοι είναι βόμβα στα θεμέλιά του, ενώ η καθήλωσή τους στις ουρές της ανεργίας, που στις μέρες μας έχει εκτοξευθεί, μεγεθύνει την αμφισβήτηση και την οργή.

Την ίδια στιγμή, η απόλυτη υποταγή του Πανεπιστημίου στην αγορά επιβάλλει όχι μόνο τις φθηνές, μιας χρήσης, «ευέλικτες σπουδές» για τους πολλούς και τη δημιουργία «θυλάκων αριστείας» μόνο για μια ελίτ, αλλά και την καρατόμηση σπουδών σε αντικείμενα που δεν υπηρετούν τούτη την απόλυτη υποταγή (π.χ. κοινωνικές, ανθρωπιστικές σπουδές), που υποδηλώνεται με όρους όπως «ανταγωνιστικότητα», «ισχυρά ανταγωνιστικά πτυχία», «τόνωση της σύνδεσης με την παραγωγή», κ.λπ.

Το σχέδιο «Αθηνά», λοιπόν, είναι η αρχή για να ξηλωθεί με ταχείς ρυθμούς «το πουλόβερ»: να συρρικνωθεί η δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, να μειωθούν οι εισακτέοι, να μπει λουκέτο σε Τμήματα με αντικείμενα που θεωρούνται «φύρα» για την καπιταλιστική αγορά, να δημιουργηθούν συγκεντρωτικές δομές, ώστε να διευκολυνθεί και η επόμενη φάση των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, αλλά και η επικοινωνία και η σύνδεση με τις επιχειρήσεις, η «κινητικότητα» του διοικητικού και εκπαιδευτικού προσωπικού, ο «εξορθολογισμός» του, δηλαδή η εμπέδωση της πολιτικής των μη διορισμών.

Θα πιστέψουμε τους ισχυρισμούς του υπουργού Παιδείας;

Ο Αρβανιτόπουλος ισχυρίζεται ότι με το σχέδιο «Αθηνά» έρχεται να θεραπεύσει τις παθογένειες του παρελθόντος: τη δημιουργία ενός ακαδημαϊκού χάρτη που δε λογοδοτεί σε επιστημονικές αναγκαιότητες, που δημιουργήθηκε για να υπηρετήσει πελατειακές σχέσεις, που οδήγησε στον κατακερματισμό και τη μεγάλη εξειδίκευση των σπουδών, που δε συνδέεται με τον αναπτυξιακό χάρτη και παράγει ανέργους. **Ο υπουργός Παιδείας είναι μεγάλος ψεύτης και υποκριτής! Γιατί συνεχίζει την πολιτική που ασκούσαν τόσα χρόνια οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ.**

Όλοι αυτοί είναι θερμόαιμοι οπαδοί της κακόφημης Μπολόνια, που υποτιμά τις πανεπιστημιακές σπουδές, τις υποβαθμίζει σε μεταλυκειακές σπουδές κατάρτισης τριετούς διάρκειας, τις αποτιμά σε πιστωτικές μονάδες (που μπορεί να μαζεύει σαν μαρούλια ο φοιτητής και από δομές άτυπης εκπαίδευσης), σπάζοντας την εσωτερική ενότητα κάθε επιστήμης και οδηγεί σε πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων, με επιπτώσεις και στα επαγγελματικά δικαιώματα των απόφοιτων.

Είναι αυτοί που ευλόγησαν και ευλογούν την υπερ-εξειδίκευση, διότι η αγορά δε θέλει ανθρώπους με σφαιρική μόρφωση πάνω στην επιστήμη τους, αλλά καλοκουρδισμένα, φθηνά στρατιωτάκια με περιορισμένες γνώσεις και δεξιότητες ευκαιρίας, που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται; Εξ ου και οι απατηλές θεωρίες των «επανακαταρτίσεων», οι οποίες -επανακαταρτίσεις- λειτουργούν κυρίως ως καμουφλάζ της ανεργίας.

Είναι αυτοί που υποκρίνονται ότι νοιάζονται για «ισχυρά πτυχία», ενώ επεχείρησαν να ιδρύσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια και στη χώρα μας. Και επειδή δεν «τους βγήκε» η συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16, γιατί ακυρώθηκε από ένα μαζικό φοιτητικό κίνημα, έβαλαν μπρος τα μαγαζιά των «κολεγίων», μπάζοντας από το παράθυρο τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Είναι αυτοί που διακηρύσσουν σ' όλους τους τόνους ότι στην επόμενη συνταγματική αναθεώρηση θα επαναφέρουν το ζήτημα.

Είναι αυτοί που οδήγησαν και οδηγούν τα Ιδρύματα σε οικονομική ασφυξία, πετσοκόβοντας τους προϋπολογισμούς τους και κουρεύοντας τα αποθεματικά τους.

Είναι αυτοί που έμπασαν ανθρώπους των τραπεζών, των επιχειρήσεων, των εφοπλιστών, στα Συμβούλια διοίκησης των Ιδρυμάτων,

για να προωθήσουν παραπέρα τον έλεγχο από την αγορά.

Είναι αυτοί που κουρέλιασαν κάθε νόημα «αυτοδιοίκτου» των Πανεπιστημίων, που κουρέλιασαν κάθε δημοκρατική διαδικασία, στην οποία, κατά τα άλλα, αναπέμπουν ύμνους, επιβάλλοντας την εκλογή των μελών των Συμβουλίων με ηλεκτρονική και επιστολική ψήφο.

Σε ποιον, αλήθεια, «αναπτυξιακό χάρτη της χώρας» αναφέρεται ο υπουργός Παιδείας, στον οποίο πρέπει να προσαρμοστεί ο ακαδημαϊκός χάρτης; Σ' αυτόν που δεν υπάρχει, αφού έχει εξολοθρευτεί, με τις ευλογίες και τις οδηγίες των ιμπεριαλιστών της ΕΕ, κάθε βιομηχανική και αγροτική παραγωγή; Μάλλον αναφέρεται στην «ανάπτυξη», που θα ακολουθήσει τα Μνημόνια, με τις «ειδικές οικονομικές ζώνες», όπου θα θριαμβεύει το κνούτο των αφεντικών και οι εργαζόμενοι θα είναι ανδράποδα, χωρίς δικαιώματα.

Όσο για την «αναβάθμιση» των ΤΕΙ, αυτή φαίνεται πως έχει δυο ταχύτητες: μπρος και πίσω. Κατά πως βολεύει τη διαχείριση των ονείρων και των ελπίδων της νεολαίας (κυρίως αυτής των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατευθύνεται σ' αυτά τα Ιδρύματα), ώστε αυτή να μη συνωστίζεται στις πόρτες των Πανεπιστημίων. Με πρόσημα το «φούσκωμα» του χρηματιστήριου, των αυταπατιών της άνθησης των επιχειρήσεων και της οικοδομικής δραστηριότητας, «φούσκωσαν» και τα Τμήματα που είχαν να κάνουν με «διοίκηση», «οικονομία», «μάντζμεντ», «πληροφορική», «οικοδομή». Τώρα, που όλες αυτές οι σαπουνόφουσες έσκασαν, «αναβάθμιση» είναι το μακέλεμα τούτων των Τμημάτων και των σπουδαστών τους.

Ο υπουργός Παιδείας ομολογεί:

◆ Οτι το Μνημόνιο είναι η χρυσή ευκαιρία για να σαρωθούν τα πάντα. Να ξεχάσουμε ό,τι ξέραμε και αυτό πρέπει να γίνει με συνοπτικές διαδικασίες και να επιβληθεί με φωτιά και σίδερο:

«Κάθε κρίση ενέχει, εμπεριέχει κινδύνους, αλλά δημιουργεί και ευκαιρίες. Ευκαιρίες για έναν εξορθολογισμό, ευκαιρίες για μία ουσιαστική ανασυγκρότηση του Εκπαιδευτικού Χάρτη της χώρας. Αυτές τις ευκαιρίες δε θέλουμε να τις χάσουμε, γιατί δεν υπάρχει χρόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα αυτή η διόρθωση. Η χώρα βρίσκεται σε μία βαθιά κρίση, ο πολιτικός χρόνος είναι συμπυκνωμένος, δεν έχουμε την πολυτέλεια ατέρμονων συζητήσεων» (Κ. Αρβανιτόπουλος).

◆ Οτι η διαμόρφωση συγκεντρωτικών δομών διευκολύνει το αλιβερίσι με τους επιχειρηματίες της μελλοντικής κουτσουρεμένης «ανάπτυξης», την «κινητικότητα» του προσωπικού, άρα και τον από τούδε και στο εξής σχεδόν μηδενικό διορισμό νέου, την περιστολή κάθε ίχνους δωρεάν εκπαίδευσης και φοιτητικής μέριμνας. Όσο για τους «κόμβους αριστείας», παραπέμπουμε στις αμφίβολου αξίας αξιολογικές λίστες διεθνούς κατάταξης των Πανεπιστημίων, των οποίων θιασώτες είναι όλοι οι οπαδοί των «μεταρρυθμίσεων», που συντάσσονται με κριτήρια «ανταγωνιστικότητας», με κριτήρια που δε μπορούν να ομογενοποιηθούν λόγω των διαφορετικών συνθηκών λειτουργίας των ανά τον κόσμο Ιδρυμάτων:

«Εντάσσοντας τα Πανεπιστήμια αυτά σε έναν ομόσπονδο κόμβο επιτυγχάνουμε τα εξής: Αυτός ο κόμβος έχει δυνατότητες να εξελιχθεί σε ένα "Κόμβο Αριστείας". Έχει δυνατότητες παροχής κινητικότητας του προσωπικού, έχει δυνατότητες που δίνει στους φοιτητές, έχει δυνατότητες οικονομίας κλίμακος, έχει δυνατότητες να ανταποκριθεί στις αναπτυξιακές προτεραιότητες της χώρας μας» (Κ. Αρβανιτόπουλος).

◆ Οτι το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων ΑΕΙ, ΤΕΙ και Τμημάτων θα συνεχιστεί. Η ομολογία ενισχύεται από το ίδιο το σχέδιο «Αθηνά», στο οποίο υπάρχουν ΑΕΙ (π.χ. Χαροκόπειο, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών) και ΤΕΙ, που εντάσσονται σε πίνακα με τον χαρακτηριστικό τίτλο «χωρίς βιωσιμότητα», καθώς και Ανεξάρτητα Τμήματα ΑΕΙ-ΤΕΙ με «ελλιπή ή μηδενικό αριθμό μελών ΔΕΠ», που υποτίθεται ότι αποτελεί ένα από τα κριτήρια συγχώνευσης-κατάργησης:

«Πάντοτε, ο τομέας της Εκπαίδευσης, πρέπει να είναι τομέας χωρίς αγκυλώσεις, πρέπει να υπάρχουν συνέχεια διαδικασίες μιας συνεχούς αξιολόγησης, μιας συνεχούς αναζήτησης προς το καλύτερο. Υπ' αυτήν την έννοια η όποια προσπάθεια θα συνεχιστεί» (Κ. Αρβανιτόπουλος).

Καμία διαβούλευση

Συνολική απόρριψη του σχεδίου «Αθηνά»

Η δημοσιοποίηση του σχεδίου «Αθηνά» προκάλεσε αντιδράσεις δυο κατευθύνσεων. Ξετσιπώτοι υπήρξαν οι Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων, που δε θίγονται ουσιαστικά, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση. Αντί

να βγουν και να αποκαλύψουν την αντιδραστική ουσία του σχεδίου, αυτοί βρήκαν «θετικά στοιχεία», επισημαίνοντας κάποιες αστοχίες «που χρήζουν περισσότερης επεξεργασίας». Φέρθηκαν σαν ιδιοκτήτες μπακάλικων και όχι σαν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.

Από την άλλη, Πρόεδροι ΤΕΙ και δημαρχαίοι «βγήκαν στα κεραμίδα», καθαρά όμως για «ίδια» συμφέροντα. Οι δε πρώτοι επιδόθηκαν σε μια γελοία αντιπαράθεση με τα Πανεπιστήμια, τυφλωμένοι από το συντεχνιακό συμφέρον. Είναι αυτοί που δε θέλουν να δουν και να ομολογήσουν τον πραγματικό λόγο δημιουργίας της λεγόμενης «τεχνολογικής εκπαίδευσης» στη χώρα μας, το λόγο που τα ΤΕΙ κάθε φορά ρετουσάρωνταν και πλασάρωνταν μασκαρεμένα με ψεύτικες χάντρες και καθρεφτάκια στους «ιθαγενείς» (μέχρι και «ανωτατοποίηση» τους έκαναν). Και αυτός ο λόγος δεν ήταν η ανάπτυξη της «εγχώριας οικονομίας» (η Ελλάδα ποτέ δεν μπόρεσε να φτάσει τις αναπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες των ιμπεριαλιστικών χωρών, ήταν και παραμένει χώρα μέσου επιπέδου ανάπτυξης), που απαιτούσε και μεσαία και κατώτερα στελέχη για τη στελέχωση της παραγωγής. Γι' αυτό και τώρα που λιγότεψαν δραματικά οι δαπάνες, το υπουργείο Παιδείας τους βάζει λουκέτο με τόση ευκολία. Ο λόγος ήταν η παραπλάνηση της νεολαίας, που διψούσε για πανεπιστημιακή μόρφωση (στην Ελλάδα αυτή η τάση έχει μακρά ιστορική παράδοση), ώστε αυτή να πάψει να συνωστίζεται στις πόρτες των Πανεπιστημίων, ασκώντας ασφυκτικές πιέσεις.

Από την άλλη, οι φοιτητές και το καθηγητικό προσωπικό των Τμημάτων που δε θίγονται παραμένουν αδρανείς, θεατές των γεγονότων. Κρύβουν σαν τη στρουθοκάμηλο το κεφάλι τους στο χώμα, μη θέλοντας να αντιληφθούν ότι το σχέδιο της Προκρούστειας συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα έχει και συνέχεια και ότι αποτελεί μεγάλο πλήγμα, αφού μοναδικός σκοπός του είναι οι δραστηριοποιούμενοι περικοπές των δαπανών για ένα δημόσιο αγαθό, την Παιδεία, η υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών και η υποταγή τους στην αγορά και το χτύπημα της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση (στην οποία μεθαύριο μπορεί να ανήκουν τα παιδιά και τα αδέρφια τους).

Οι φοιτητές και σπουδαστές των Τμημάτων που πλήττονται αγωνίζονται με καταλήψεις, διαδηλώσεις, αποχές, όμως ο αγώνας τους είναι αποσπασματικός, κατακερματισμένος και περιορίζεται στην ανάγκη ανάδειξης της αδικίας που γίνεται στα Τμήματά τους.

Τούτη τη στιγμή, που το δημόσιο Πανεπιστήμιο στραγγαλίζεται οικονομικά, εξαναγκάζεται με βίαιο τρόπο να συμπεριφερθεί ως επιχείρηση στην οποία πρέπει να επικρατήσει η σιωπή των αμνών, αναζητά «χορηγούς» και «πελάτες» για να επιβιώσει, που η γνώση εμπορευματοποιείται και γίνεται προνόμιο όλων και λιγότερων, που τα μαγαζιά των κολλεγίων καιροφυλακτούν να καλύψουν το κενό, τη στιγμή που σε ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία επιβάλλεται με το κνούτο μια απίστευτη «κινεζοποίηση», είναι ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε να εγερθεί επιτέλους ένα μαζικό, διεκδικητικό φοιτητικό κίνημα που θα αρνηθεί κάθε διαβούλευση και θα απορρίπτει συνολικά το σχέδιο «Αθηνά».

Ενα κίνημα που θα απαιτεί:

Ελεύθερη Πρόσβαση της νεολαίας, χωρίς εξεταστικούς-ταξικούς φραγμούς, σε μια Ενιαία Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση.

Μόρφωση-Δουλειά για Όλους.

19 Μάρτη 2013

**ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
www.eksegersi.gr**